

A szovjet párt- és kormányküldöttség látogatása Szegeden

(Folytatás az 1. oldalról.)

emlékezett meg a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójáról. Negyven év egy nép történetében nem nagy idő, és mégis ez alatt a negyven esztendő alatt országunk hatalmas történelmi magaslatoira emelkedett. A szovjet nép hosszú ideig az egyetlen szocialista ország volt. A mi munkásosztályunk, amely a világon először számolt le a kapitalizmussal és tört utat bátran az új, a szocialista jövő felé, viharos idők és nehéz megpróbáltatásokat élt át. Az imperialisták állandóan azon mesterkedtek, hogy torokragadjanak bennünket. A háború veszélye függött felettünk állandóan. Lezúllt gazdasági helyzetet kaptunk öröklül a régi rendszertől és az Entente-hatalmak — élükön Churchill-lel — napról napra folytatták mesterkedésüket, hogy megfojtsák a fiatal szovjet köztársasá-

got. Nekünk gyorsan kellett helyreállítanunk és fejlesztenünk iparunkat, gazdasági életünket. Segítséget akkor sehonnan nem várhattunk. A modern, korszerű ipar megteremtése és mindazoknak a feladatoknak a megoldása, amely megnyitotta előttünk a szocializmus eléréséhez és a népjólét emeléséhez vezető utat, azt kívánta munkásosztályunktól, azt kívánta hazánk valamennyi dolgozójától, hogy hatalmas erőfeszítéseket és komoly áldozatokat hozzunk. A hitleri Németország hirtelen támadása súlyos károkat okozott a Szovjetunióknak. Ez a kár a háborús kiadásokat is beleértve, több mint két és féltrillió rubelt tett ki. A mi hős munkásosztályunk, szovjet népünk azonban le tudta győzni az ellenséget, át tudta vészelni a nehéz időköt és hatalmas, világtörténelmi jelentőségű sikerek elérésére volt képes. (Ütemes, hosszantartó taps.)

A Szovjetunió már sok tekintetben túlszárnyalta az Egyesült Államokat

A Szovjetunió manapság hatalmas szocialista iparral, nagyüzemi gépesített mezőgazdasággal és magas kulturális színvonalal rendelkezik. Jelenleg országunk egy esztendő alatt annyi ipari terméket képes termelni, amennyit azelőtt — a forradalom előtti Oroszországban — 15–20 esztendő alatt együttvéve. A szovjet mezőgazdaság, amely különösen az utóbbi években rendkívül gyors ütemben fejlődik, háromszor, sőt hat-szor annyit termel, mint a forradalom előtti Oroszországban. Hatalmas mértékben megnőtték a kapitalista országokkal folytatott versenyben a Szovjetunióknak a lehetőségei. Ha még nem is olyan régen sokaknak esetleg úgy tetszett, hogy az Amerikai Egyesült Államok termelésének a színvonalát — márpedig ez az ország a legnagyobb kapitalista ország — a mi országunk talán nem lesz képes elérni —, úgy ez a helyzet gyökeresen megváltozott. Az egyes termékecségek tekintetében a Szovjetunió máris túlszárnyalta az Amerikai Egyesült Államokat. A számítások pedig azt mutatják, hogy az elkövetkező tizenöt esztendőn belül a Szovjetunió nem csupán arra lesz képes, hogy elérje, de felül is múlja az Amerikai Egyesült Államokat a legfontosabb cikkek termelésének mennyisége tekintetében. A szovjet mezőgazdaság dolgozó most sikeres harcot folytatnak annak érdekében, hogy a legközelebbi jövőben elérjék az egy főre eső tej-, vaj- és hústermelés tekintetében az Amerikai Egyesült Államokat. (Nagy taps.)

Önök, elvtársak, minden biztonnyal tudják, hogy a legutóbbi években a Szovjetunió hatalmas tudományos és kulturális sikerekkel, eredményekkel büszkélkedhet. Hiszen a Szovjetunióban alkották meg a világ első, atomenergiával hajtott villanyerő-telepét, itt hozták

Ezen a téren olyan sikereket értünk el és fogunk elérni a legközelebbi tíz-tizenkét esztendőben, hogy azt mondhatjuk: lényegében felszámoltuk a lakáshiányt. A mi országunk kommunista pártja, és valamennyi ország kommunista pártja a mi táborunkban a legfontosabb feladatának azt tartja, hogy

A textilmunkások nagy szerepe a gazdasági életben

Elvtársak! A mi szovjet népünk úgy dolgozik kommunista pártjának vezetésével, hogy megteremtje hazájában a gazdasági élet hatalmas fellendülését és ezen az alapon a szovjet emberek jólétének emelését. Közismert dolog, hogy ebben hatalmas szerepet játszanak a textilmunkások. Hiszen éppen a textilmunkások azok, akiknek termékei a legnagyobb részt közvetlenül a lakosság szükségleteinek kielégítését szolgálják. Annak a hősi munkának az eredményeképpen, amelyet a szovjet textilmunkások az 1957-es esztendőben elvégeztek, a mi textiliparunk négyszeresére emelte termelését és kétféle 112 millió méter szövetet, textilanyagot termelt. Meg kell mondanunk, hogy a mi textilmunkásaink ugyanakkor hatalmas forradalmi tradíciókkal rendelkeznek. Történelmi nevezetességüké váltak azok a harcok, amelyeket a mi textileink a cári önkényuralom ellen

emelje a dolgozók életszínvonalát, hogy jobb életet, boldogabb életet biztosíthassanak az ország valamennyi munkása, parasztja, alkalmasszójának, dolgozó értelmiségének, valamennyi, a két keze munkájából élő dolgozó számára. (Ütemes taps. Felkiáltások: Éljen a párt, éljen a párt!)

folytattak. Igen nagy jelentőségű volt az orosz textilmunkásoknak 1905-ben, Ivanovo Voznyezszkben végbement nagy méretű sztrájkja. A szovjet textilmunkások hatalmas proletártudatáról tettek tanúbizonyságot és most is aktívan részt vesznek abban az alkotómunkában, amelyet a szovjet nép új eredmények, új sikerek eléréséért folytat.

Elvtársak, nálunk a Szovjetunióban — mint mondtam —, hatalmas munkát végeznek a mi textileink, úgyszintén más népi demokratikus országokban is. Alkalmam volt itt meggyőződni, hogy mind az önök gyára, de valószínűleg városuknak többi textiltüze, ennek a vidéknek, az úgynevezett Viharsároknak a dolgozóiban a szakmában, a textilszakmában is nagy sikerek, eredmények elérésére képesek. S én kívánom, hogy minél nagyszerűbb eredményeket érjenek el a maguk munkaterületén.

Kudarccal végződött imperialista kísérlet

A magyar munkásosztálynak és az egész dolgozó magyar népnek nem kevés nehézségekkel kellett keresztülmennie, nehéz forradalmi harci utat kellett megtennie, mielőtt ennek az országnak igazi gazdájává válhatott. A munkások — megszabadulva a földesurak és a kapitalisták uralmától, nagyszerű sikereket értek el az ország gazdasági és kulturális életének fejlesztésében, a népjólétének emelésében. Az ellenségek azonban felhasználta a hiányosságokat és az elkövetett hibákat, s mindent megített annak érdekében, hogy akadályt gördítsen ennek az alkotó munkának elébe. Megpróbálkozott azzal, hogy kiragadjon a magyar nép kezéből a szabadságot és újból a nép nyakára ültesse a kizsákmányolókat. Ez a próbálkozás azonban — ismeretes — kudarcra végződött. Bár a népi demokratikus rendszertől nagy anyagi áldozatokat követelt ez az események, a magyar nép ma mégis sikeresen folytatja munkáját, előrehaladását a szocializmus építésének útján. Amikor országuk, Magyarország ilyen nehéz napokat élt át, előtűnt, a szovjet emberek, a szovjet nép és a szovjet kormány előtt ott állott a kérdés: mit tegyünk? Segítséget nyújtunk-e? Elvtársak, meg kell mondanom őszintén, hogy mi nem kételkedtünk abban, hogy amikor egy testvér, egy barát az

ellenforradalom viharába jutva bajba keveredett, amikor Budapest és Magyarország más városainak az utcáin kommunisták, haladó embereket, élenjáró dolgozókat akasztottak és állítottak falhoz, amikor veszély fenyegette, halálos veszedelem a magyar nép, a magyar munkásosztály, egészének ügyét, jövőjét, akkor nem kélekedhettünk, akkor szilárdak voltunk abban, hogy igenis segítséget kell nyújtunk ennek a népnek, maguknak mindegyiküknek, munkásoknak, parasztoknak, értelmiségieknek és a többieknek. Mert ha nem így tettünk volna — higgyék el nekem —, soha a történelemben nem bocsátották volna meg, ha letiporják országunk határa mellett a magyar népet, a magyar néphez elnyert szabadságát. És mi akkor segítséget nyújtottunk. Nem könnyű segítséget volt ez. Vérről pecsételték meg: katonáink és tisztjeink vérvével. Politikai segítséget és gazdasági segítséget nyújtottunk: megindultak Magyarország határaihoz a vonatok és hozták a szénét, a fát, az üveget, a fémeket, a gyapotot, ide, ebbe a gyárba is, azért, hogy ne álljon meg az üzem, azért, hogy Szeged város többi textilgyára is dolgozhassanak, hogy legyen kenyér és legyen élet. (Lekes éljenzés és szünni nem akaró taps.)

Örizzük a szocialista tábor egységét

Elvtársak, az imperialisták meg akarják támadni a szocialista országokat. Nem az egész táborot egyszerre, hanem egyenként. Ennek a tábornak egyes láncszemeit akarják megbontani, kiszakítani ebből a táborból. Mi tehát a feladatunk? Az, hogy minden egyes ilyen láncszem, minden egyes szocialista ország erősen, szilárdan álljon a maga őrhelyén és erősítse kapcsolatait a többi szocialista országokkal, őrizze, mint a szemé lényét ennek a tábornak az egységét, mindenféle és mindenfajta imperialista beavatkozás és mesterkedés ellen. Meggyőződéssel mondhatjuk, hogy a jövőben senkinek semmilyen eszközökkel nem fog sikerülni, hogy eltávolítsa egymástól a szocialista tábor népeit és egyenként megosztva varrja nyakukba az imperialisták igáját. Sajnos, ezek a körök nem változnak és nem válaszolnak a Szovjetunióknak a javaslataira, pedig ezek a javaslato-

knagyszerűek. E javaslatok a nemzetközi feszültség enyhítését, a hidegháború megszüntetését, a háború veszélyének elhárítását célozzák. Egyre nehezebb helyzetbe kerülnek azonban a háború gyújtogatók és egyre nehezebben fognak kikeveredni a maguk csinálta örvényből. Hogy mi kényszeríti őket erre? Ebből a helyzetből a Szovjetunió következetes békepolitikája kényszeríti őket. Önök valószínűleg hallottak már arról, az elmúlt napokban a Szovjetunió kormányának határozatot hozott, hogy egyoldalúan beszünteti az atom- és hidrogénfegyver-kísérleteket. (Hosszan tartó taps.) A Szovjetunióknak ez a békés lépése végérvényesen le fogja leplezni mindazokat, akik a biztonság és a békére törekvés helyett pusztító erejű atomfegyver-tartalékokat halmoznak fel háborús támadó szándékkal. Le fogja leplezni a Szovjetunióknak ez a békés lépése mindazokat, akik összeesküvéseket és el-

lenforradalmi lázadásokat akarnak szítani más országok területén, s akik az emberiség szenvedései és nélkülözése árán szeretnének megfőllasodni. Sok visszhang-

got kaptunk már a Szovjetunió eme nagyszerű békekezdeményezésére és csaknem valamennyi részről, az emberiség haladói, gondolkodói erői részéről támogatásra találtunk.

A Szovjetunió szilárd, következetes békepolitikát folytat

Elvtársak, azt mondják egyesek, hogy a Szovjetunió nem hajtott végre atom- és hidrogénbomba-kísérletet és most egyszerűen azzal áll elő: állj, ne csináljunk továbbra is! Igaz ez? Igaz! Mi nem tagadjuk. A Szovjetunió nem is olyan régen végrehajtott egy kísérletet, s mi mégis azt mondjuk, parancsoljunk megálljt a további kísérleteknek. De számoljunk csak össze, ugyan mennyi kísérletet hajtott már végre az Amerikai Egyesült Államok, vagy akár más ország is, azóta, amióta az emberiség számára oly veszélyes fegyverrel, eszközzel kísérleteznek. Azt hiszem, tévedés nélkül állíthatjuk, minden bizonyossággal, hogy ebben az esetben a vezetőszerep a másik oldalon van, a pusztító kísérletek előkészítésében és végrehajtásában a másik oldal vezet. Mi pedig azt mondjuk, elegendő volt abból, hogy a jövő fenyegetésének a réme, állandóan itt lengjen a fejünk felett, elegendő volt a népeknek abból — Anglia népének és más népeknek is —, hogy atom- és hidrogén-fegyverekkel megrakott repülőgépek szálljanak el békés polgárok házaiban, gyermekeik feje fölé. Elegendő volt, mert az emberiség elleni szörnyű bűnnek a veszélye lebeg a mindennapi dolgozó ember feje felett, hiszen egyetlen mozdulat elegendő ahhoz, hogy nem ezrek, nem száz-

szenvedjenek, de megsemmisüljenek egy szempillantás töredéke alatt. Ezért felelt a Szovjetunió a szavát, hogy szüntessék meg az atom- és hidrogénfegyverekkel történő további kísérletezést, szüntessék meg ezt a veszélyes, embertelen játékot, hogy stronciummal és egyéb mérgező rádióaktív anyagokkal fertőzzék a levegőt, mindennapi életünket. A Szovjetunió következetes, szilárd, világos, őszinte és tiszta békepolitikát hirdet és tartja magát a békepolitikájában kinyilatkoztatott minden szavához: szüntessük meg a háború veszélyét, a háború rémét, akadályozzuk meg, hogy az emberiség ilyen szörnyű szakadék szélére juthasson. Ezért támogatják a világ népei, köztük a magyar nép is, a Szovjetunióknak a kimagasló, a világon egyedülálló vezető szerepet gyakorló hatalmas békekezdeményezését. (Hosszantartó, lelkes taps.)

Végül azt szeretném kívánni a munkások és hős szilárd osztagának, a textilmunkásoknak, hogy érjenek el sok-sok sikert, mind nagyobb és nagyobb eredményeket a szocialista Magyarország építésében. Eljen a Magyar Szocialista Munkáspárt, élén vezetőjével, Kádár János elvtárral! Eljen a magyar forradalmi munkáspárt, élén Műnich Ferenc elvtárral! Eljen a magyar és a szovjet nép örök, megbonthatatlan barátsága! Eljen a világbéke!

A mi népünk hálása...

Amíg Kozlov elvtárs beszélt, jól meg lehetett figyelni, mire gondolnak, mit éreznek a nagygyűlés résztvevői. Jóllehet, a nagy többség nem ismeri az orosz nyelvet, a feszült érdeklődésből, az újra és újra felcsattanó tapsból látni lehetett — még mielőtt a tolmács fordította —, hogy szinte mindenki érti Kozlov elvtársat; vele együtt gondolkodnak, ugyanazt akarják, amit Kozlov elvtárs. Különösen akkor éltették hosszan a Szovjetuniót, amikor a szónok az ellenforradalom leverésében nyújtott szovjet segítségről szólt. Ez teljesen érthető is, hiszen a Szovjetunió segítségével köszönhetjük, hogy a burzsoá restaurátorok nem tudták végrehajtani galád tervüket, nem tudták visszaállítani Magyarországon a kizsákmányolást.

A lelkes hangulatú nagygyűlést ifj. Komócsin Mihály elvtárs zárta be:

— Ugy hiszem — mondotta —, Csongrád megye és ezen belül Szeged dolgozó felhatalmaznak bennünket arra, hogy hálát, köszönetet mondjunk drága szovjet vendégeinknek, megtisztelő látogatásukért. Drága szovjet vendégeink! A mi népünk hálása önzetlen barátjának, a nagy Szovjetunióknak, mert nem felejtette el, hogy a szovjet nép hős fiainak felszabadító harca a dolgozó parasztoknak jutatta a gróf Pallaviciniek ezer és ezer holdjait. A mi népünk nem felejtette el, hogy a Horthy-rendszer fényes kirakatai mögött munkanélküliség és inségkonyha volt az osztályrésze. Nem felejtette el a dohos, penészes pincelakások tömegeit, kiszolgáltatottságát a tőkésnek. És azért hálás a szovjet népek, mert felszabadításunk következtében ez már mind a múlté. Hálás a mi népünk, mert nem felejtette el, hogy 1956 októberében a gyárosoktól és a földbirtokosoktól a Szovjetunió segítségével mentette meg. Az Önök látogatása megerősítette bennünk a marxizmus — leninizmus igazságába, a

szocializmus magasabbrendűségébe vetett hitet, elmélyítette bennünk a magyar — szovjet barátság örökké tartó érzését. Köszönjük, nagyon köszönjük ezt Önöknek. Kérjük, vigyék el szíves üdvözlésünket a delegáció többi tagjának, a delegáció vezetőjének, Hruscsov elvtársnak, a Szovjetunió dolgozóinak. Mondják meg, hogy Csongrád megye munkásai, dolgozó parasztjai, értelmiségi dolgozói rendíthetetlen hittel harcolnak a Szovjetunió vezette szocialista és békétábor világméretű győzelméért.

Jellemző a dolgozó tömegek hatalmas érdeklődésére és a szovjet nép iránti szeretetére, hogy a több mint egy óra hosszát tartó nagygyűlést is megvárták a város különböző útvonalain a felsorakozott dolgozók, hátha meglegszer megláthatják a kedves vendégeket. De kifejezi ezt a szeretetet és ragaszkodást az is, hogy a megye más városaiából és községeiből is érkeztek táviratok a szegedi pártbizottsághoz, hogy adják át üdvözlésüket a szovjet delegáció tagjainak. A szentesi járási üttörővezetői értekezlet résztvevői például azt táviratozták: „Adják át a megvénknak tartózkodó szovjet párt- és kormányküldöttségnek forró üdvözlésüket. Kívánjuk, hogy a világbéke és a szocializmus érdekében végzett sikeres munkájukat újabb és még nagyobb sikerek koronázzák.”

A búcsúzás

Németh Károly elvtársnak a szavai, amelyet a vendégek tiszteletére adott ebéd közben mondott — véleményünk szerint — nagyon jól kifejezték a megye és Szeged dolgozóinak gondolatát és akaratát. Németh elvtárs ugyanis azt mondotta: „Arról beszélnek Nyugaton, hogy a magyar és a szovjet nép barátsága, csak pár ember barátsága. A szovjet elvtársak meggyőződhetnek arról, hogy

Békés versengést folytatunk és győzünk

Most már, elvtársak, nincs kétség atekintetben, hogy a világon a műszaki haladás terén, a technikai haladás színvonalában a Szovjetunió tartja az első helyet. Most már az amerikaiak törekednek arra, hogy behozzák ezt az elmaradást és ahogy mondják, hogy ők jussanak majd előbb a holdra. Majd meglátjuk! Mi felvesszük a felénk dobott kesztyűt, felvesszük a versenyt, de nem fogunk aludni. Mi a békés versengésnek az álláspontján állunk, a kapitalista és a szocialista rendszer közötti békés versenyben akarunk egymással megmérkőzni. (Nagy taps.) A gazdasági és kulturális fellendülés alapján állandóan emelkedik, állandóan növekszik népünk anyagi jóléte és kulturális színvonal. Az utóbbi években a Szovjetunió Kommu-

nista Pártja és a szovjet kormány egész sor fontos intézkedést hozott annak érdekében, hogy emelje a dolgozók életszínvonalát, hogy biztosítsa a magas nyugdíjállást, hogy emelje az alacsony bérkategóriákban dolgozó munkások és parasztok bérét, hogy csökkentse a munkanapot. Jelenleg is folyik a hétézer munkanap bevezetése, elsősorban földalatti munkákban, a bányászoknak a munkájában, valamint a hatóság munkanap a bányászati egyes területein. Állandóan növeljük a díjmentes, ingyenes oktatás lehetőségeit, a díjmentes orvosi ellátás lehetőségeit, és sok minden mást, ami a dolgozó emberek érdekeit, szükségleteit szolgálja. Szakadatlanul növeljük a lakóházépítkezést.

(Folytatás a 5. oldalon)